

студент самостійно може вибрати навчальний блок з трьох дисциплін, які він буде вивчати три семестри (одна дисципліна в семестр). Всі дисципліни блоку об'єднані одним ідеологічним напрямком, і як правило, складаються з однієї теоретичної і двох практичних курсів, збудованих логічно і послідовно. Наприклад: сертифікатна програма «Комп'ютерні технології в дизайні інтер'єрів» включає в себе дисципліни «Історія стилів і об'єктів інтер'єрів», «3D моделювання предметів для інтер'єру», «Комп'ютерні технології». Більш того, ці дисципліни входять в навчальний план і, відповідно, в сітку розкладу; і що на них можуть записуватися студенти інших спеціалізацій – наприклад, майбутні архітектори. Три таких сертифікатних блока з дизайну у вільному доступі для студентів і пропонує кафедра «ДОМ».

Таким чином, можна сказати, що педагогічний склад кафедри визначився і знає чому і як вчити, а також як розумно організувати навчальний процес. У всіх педагогів є свої власні, унікальні методики, що дають позитивний результат, перевірений роками.

Вигнан Ю. Ю., студ., **Шебек Н. М.**, д-р арх., проф.
Київський національний університет будівництва і архітектури

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРИВАБЛИВОГО СЕРЕДОВИЩА ІННОВАЦІЙНИХ ОСЕРЕДКІВ

На початку 21 століття прогресивні міста світу почали відводити спеціальні зони для інноваційних осередків, де створюється необхідна атмосфера для розвитку технологічних компаній та креативних індустрій. Проекти технопарків направлені на об'єднання житлової, освітньої, бізнесової, культурної, медичної, спортивної та розважальної функцій та на можливість розвитку малого та середнього бізнесу в сфері інновацій, – таке собі «місто в місті». У ХХ столітті Україна сформувала розвинутий індустріальний комплекс, який і нині становить високу частку у структурі економіки, охоплюючи чимало видів виробництва промислової продукції. Після проголошення незалежності, в містах України, зокрема в Чернівцях, спостерігається спад функціонування великих промислових підприємств та зростає кількість безробітного населення. Це означало руйнацію значної частини виробничого потенціалу України.

Для подолання проблем зі створенням якісного житлового середовища, працевлаштуванням населення та розвитком прогресивних технологій необхідно виявити особливості формування інноваційної інфраструктури та продемонструвати підходи до їх урахування на прикладі м. Чернівці. Інноваційна інфраструктура являє собою сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності

(консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні тощо) [1].

В Україні побудовано чимало інноваційних осередків, переважно технопарків. Серед найвідоміших – «Інститут електрозварювання ім. Є. О. Патона» (м. Київ), «Київська політехніка» (м. Київ), «Інститут монокристалів» (м. Харків) тощо. Попри їх потенціал, на даний момент часу дані комплекси потребують реформації та модернізації. Протягом тривалого часу проявилися певні недоліки цих технопарків, серед яких: слабка матеріальна база, нестача обладнання та капіталовкладень, неможливість комерціалізувати проекти. Ще однією вагомою вадою вітчизняних технопарків є відсутність ідеї створення комфортного та естетично-привабливого простору для мешканців та відвідувачів цих осередків. Адже, більшість технологічних вітчизняних парків являються радянською спадщиною, яка окрім того що своїми рисами створює образ строгого та «далекого від людини» середовища, та сам стан будівель залишає бажати кращого.

Особливості архітектурно-просторової композиції сучасних технопарків визначаються специфікою технопарку (параметрами, функціональністю, адаптивністю тощо). Комплекс інноваційного осередку повинен являти собою єдиний цілісний архітектурно-просторовий організм, сформований на основі гармонійного поєднання контрастних за функціональним використанням і композиційним рішенням науково-виробничих, промислових, адміністративних та житлових будівель.

Архітектурно-художній образ будівель повинен характеризуватися новими композиційно привабливими інноваційними формами, сучасними якісними матеріалами та формуванням комфортного естетичного середовища для містян. В перелік характерних особливостей «міста для людей» входять наступні аспекти: мала та середня поверховість будівель; оформлення простору із застосуванням якісних матеріалів; композиційна привабливість форми; створення громадських зон для спілкування мешканців; формування «зелених» острівців (зон відпочинку) тощо.

Також в інноваційних просторах доречно використовувати характерні типи будівель: домінантні будівлі, так звані «ядра», інноваційні центри; корпуси певних технологій; домінантні будівлі складної конфігурації, такі як багатофункціональні, виставкові та навчальні центри, офіси, адміністративні будівлі, науково-технічні та інформаційні центри, бібліотеки, конференц-зали, тощо; супутні будівлі повсякденного обслуговування, спортивні та заклади дозвілля, заклади соціально-побутового обслуговування, об'єкти транспортної інфраструктури, тощо [2].

Також чимале значення необхідно приділити проектуванню вулиць, площ, озеленення та парків. Окрім того, якісне проектування цих просторів задовольнятиме естетичні потреби людей.

Враховуючи сучасний стан навколишнього середовища, при проектуванні технологічних місць, повинно бути враховано екологічний

аспект. Дане питання включає в себе забезпечення екологічних вимог до будівель шляхом застосування енергозберігаючих (обладнання сучасних інженерної інфраструктури) та ресурсозберігаючих рішень (збереження природного ландшафту, мінімізація вирубки лісу, застосування безвідходних та маловідходних технологій, тощо).

Отже, при проектуванні інноваційних осередків, повинно приділятися чимало уваги архітектурно-композиційним та естетичним аспектам образу міста. Адже, дані простори повинні стати приємним середовищем, де людина почуватиме себе цінною одиницею всього суспільства.

Література

1. Шебек Н. М., Дзиба В. О. Передумови територіально-просторової організації інноваційної інфраструктури//Регіональна політика: політико-правові засади, урбаністика, просторове планування, архітектура [Зб. наук. праць]. Вип. V. Мат-ли Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 22 листопада 2018 р.). – Київ, 2019. – В 2-х ч. – Ч.1. – с.33-37.

2. Лилуєва О. В. Архитектурное формирование технопарков на базе наукоградов: автореф. дис. ... канд. арх.: 05.23.21 – 2011.

Габрель М. М., д-р техн. наук, проф.

Національний університет «Львівська політехніка»

УЯВЛЕННЯ В АРХІТЕКТУРНІЙ ОСВІТІ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ФІЛОСОФСЬКО-СВІТОГЛЯДНИХ ЦІННОСТЕЙ У СУСПІЛЬСТВІ

Уявлення в архітектурно-художній освіті пов'язані з суспільними уявленнями про архітектуру й мистецтво, в ширшому контексті про суспільні цінності та уявлення про: людину (сєнс життя, духовність); природу (стихії, ресурси); діяльність (функції, потреби); середовище екзистенції (геометричну структуру, пропорції); час (плинність і мінливість). На вимірах «людини – умов – функцій – геометрії – часу» та їх багатовимірному взаємопоеднанні базувались різні філософські системи й духовно-світоглядні уявлення, в т.ч. в архітектурі та урбаністиці.

Для класифікації й осмислення уявлєнь в архітектурі доцільно скористатись *моделлю п'ятивимірного простору «L – F – U – G – T»*, яка, на переконання автора, є конструктивною для їх аналізу. Розкриємо детальніше характеристики вимірів. *Людський вимір* — основний містоутворювальний чинник. Можна виділити різні складові цього виміру простору екзистенції для розкриття системи цінностей: рівень освіти, ментальність, матеріальний стан тощо. В архітектурно-просторових уявленнях людина розглядається як спільнота, для якої має творитися середовище життєдіяльності. Її потреби поділяються залежно від рівня ієрархії, вікових груп, національних і ментальних характеристик. Тут реалізуються процеси, що характеризують комфорт проживання, безпеку